

հօրը՝ Ղուկասի հետ կ'ուղևորի Պոլիս 1871ին. ժամանակ մը կ'աշակերտի Օրթոդոքսի, Պալատի և Ղալաթիոյ վարժարաններու մէջ: 1885ին կը մտնէ Ս. Յակոբի ժառ. վարժ. և ընթացաւարտ կ'ըլլայ 1888ին: Նախ օրն. զիւանապետի և յետոյ կը կարգուի զիւանապետ պատրիարքարանի (1889—1914). Զո. 1892ին. ուսուցիչ գեղապրութեան, կրօնի և այլ ճիւղերու ժառ. վարժ.ի մէջ (1902—1906). անդամ զանճասան մասնախումբի 1905է սկսեալ, շատ անգամներ անդամակցած է Տն. Ժողովի և մինչև ցայսօր կը մնայ նոյն պաշտօնով: Յարութիւն վրդ. ունի ընդօրինակութիւններ և գծագրութիւններ, մասնաւորապէս ինք կը պատրաստէ հանգուցեալ միաբանաց տապանագիրներու գծագրութիւնները:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԴ. ՍԱՀԱԹՃԵԱՆ, ԱՄԱՍԻՍՅԻ.—Մբ. Առ. Դամասկոսի. 1834—1842. (Վրթ. ՄՁ. անթիւ):

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԴ. ՍԵՅԱՍՏՅՅԻ.—Մբ. կը միաբանակցէր 1793 ին:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԴ. ՍԵՐՈՎԻԷԱՆ, ՏԻԳՐԱՆԱԿԵՐՏՅԻ.—Մբ. նախապէս միաբան Արզնու վանքին. յետոյ կը միաբանակցի Ս. Յակոբի վանքին և կ'ընտրուի Առ. Դամասկոսի, ուր եւ վախճանի 1845 ին, ինչպէս յայտնի է իր տապանագիրէն: Լատինք Բեթղեհէմի մէջ 1814 ին Հայոց եկեղեցիին մէջէն Ս. Այրը իջնելու համար դուռ մը բացած էին ապօրէն կերպով. հայերը բողոքեցին այդ ապօրինութեան դէմ. Լատինք այդ առթիւ կոիւր բռնուեցան Հայոց հետ եկեղեցիին մէջ: Տեղի ունեցած այն շփոթներու մէջ Յարութիւն վրդ. երբ տակաւին պարզ միաբան մըն էր, ծանրապէս վիրաւորուեցաւ:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԴ. ՍԿԻԻՏԱՐՅԻ.—Մբ. 1803ին ճառագի:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԴ.—Մբ. ՌճՁԸ (=1739) Թուին, Ս. Յակոբի վանքին մէջ կ'ընդօրինակէ Մաչոց մը (ՄՁ. Թ. 676) Գարբիէլ Կպս.ին համար:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԴ. ՎԱՀՐԱՄԵԱՆ, ՕՁՆԵՅԻ.—Մբ. ? Երուսաղէմի նուիրակ Ալիքսիանոս վրդ.ին գործին զիւրացման և արգիւնաւորման համար մեծ ջանքեր ըրած է. մտ. Գրիգոր Թահիր Գալանթարեան Ղարաքիլիսէէն նամակով մը (1814